

מכתב הסכמה על הצדיק רבי יוחנן באנון זי"ע והדיסק הנפלא

חלק ב

אור הזוהר 723 * אייר תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרולי הצדיקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

ובהיכל הברכה פרשת עקב (ו', י"ט), כתב:

בדורנו מי שאינו עוסק בזוהר ותקונים וכתבי האר"י כל עסק תורתו הוא מן השפה ולחוץ

בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ובפוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא פלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים...

ועיין בתיקוני זוהר חדש-ספרא תנינא:

אמר לראשי הישיבה: הרי השכינה בגלות, ואין בכם מי שיתעורר אליה לרצותה לבעלה, וכמה בעלי מדרשות, צוחים בכל יום ולילה בתורה שבעל פה בכמה קשיות, וצוחים בה כמו כלבים שאומרים הב הב, כמו שהגיהנם צוח הב הב

[בלשון הקודש]: פתח ואמר, זרקא זרקא שופר הולך סגולתא. נטל שלש אבנים וזרק אותן למעלה. וכשזרק אותן, נעשו אבן אחת, ואמר לראשי הישיבה: קבלו אליכם את האבן הזו, שהרי השכינה בגלות, ואין בכם מי שיתעורר אליה לרצותה לבעלה, ולא עוד, אלא כמה בעלי מדרשות, שהם חברים אצלכם, צוחים בכל יום ולילה בתורה שבעל פה בכמה קשיות, וצוחים בה כמו כלבים שאומרים הב הב, כמו שהגיהנם צוח הב הב. זהו שכתוב (משלי ל) לעלקה שתי בנות הב הב.

אין מי שישתדל בתורה להעלות בה השכינה מהגלות וליחד אותה עם בעלה, משום שהם אטומי עינים וסתומי לב

הב לנו עשר בעולם הזה, הב לנו עשר בעולם הבא. כמו שבארוה, למד תורה הרבה, ויתנו לך שכר הרבה. ואין מי שישתדל בתורה להעלות בה השכינה מהגלות וליחד

אותה עם בעלה, משום שהם אטומי עינים וסתומי לב. ומשום זה יוצא קול בכל לילה, כשיורד הקדוש ברוך הוא לגן עדן, כשעולות הנשמות לפניו, ואותו הקול אומר פסוק כפסוק (ישעיה מ) קול אמר קרא, לך ואמר להם שישתדלו בתורה כדי לחבר השכינה עם הקדוש ברוך הוא. כמו שדוד שאמר (תהלים קלב) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום לה'. והוא היה משתדל בתורה לחבר את האם, שנאמר בה (משלי א) ואל תטש תורת אמו, עם בעלה. שהרי השכינה מצד של החסד נקראת גמילות חסדים. ומצד הגבורה נקראת עקדה וקרבו, ומצד העמוד האמצעי נקראת תורה.

שלא משתדלים אלא לזבח בשר, ואלו הם עמי הארץ, ואלו שמשתדלים בגמילות חסד ובתורה, לא משתדלים אלא לעצמם

ואין מי שיעיר אותה במדות הללו לבעלה. זהו שכתוב (ישעיה נא) אין מנהל לה וגו'. ומשום זה הקול אומר (ישעיה מ) מה אקרא כל הבשר חציר. שלא משתדלים אלא לזבח בשר, ואלו הם עמי הארץ, ואלו שמשתדלים בגמילות חסד ובתורה, לא משתדלים אלא לעצמם, ובשבילם נאמר וכל חסדו כפיץ השדה. וכל אלו שלא משתדלים בה לשמה - רוח הקדש, שהיא השכינה, לא שורה עליהם. זהו שכתוב (תהלים עח) וזכר כי בשר הנה רוח הולך ולא ישוב.

ויש אחרים שמשתדלים בה לשמה, שהם בעלי המגנים של בית המדרש

ויש שלא משתדלים בתורה שבעל פה לשמה, ונאמר בהם (שמותא) וימנרו את חניהם בעבדה קשה - זו קשיה. בחמור - זה קל וחמור. ובלבנים - בלבון ההלכות. שעליהם נאמר ותכן לבנים תתנו. בכל עבדה בשדה - זו ברייתא. את כל עבדתם - זו פסקה. אשר עבדו בהם בפרך - פרקה. כשהגיעו לעמקה של הלכה, נאמר בהם אין הלכה כפלוני. ויש אחרים שמשתדלים בה לשמה, שהם בעלי המגנים של בית המדרש, שנאמר בהם (במדבר יט) אדם כי ימות

באהל. כמו שבארורה בעלי המשנה, אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה. ואין מיתה אלא עני, שבארוה בן פת במלח תאכל. ועליהם נאמר (ישעיה כו) יחיו מתיו. אלו שנאמר בהם (במדבר ט) אדם כי ימות באהל. שנדאי בהם מתקיימת שכניה, ועתיד הקדוש ברוך הוא להחיותם בו, כמו שבארורה, כל המקימים את התורה מעני, סופו לקימה מעשר וגו'. ובלתי יקומו, אלו שנאמר בהם (משלי ל) אם נבלת בהתנשא. ואמרו בעלי המשנה, כל המנבל עצמו על התורה, לסוף מתנשא.

כל העוסק בטל תורה, טל תורה מחיהו

הקיצו ורננו שכני עפר, אלו שנאמר בהם ועל הארץ תישן. משום ההיא שנאמר בה (קהלת א) הכל היה מן העפר, ואפלו גלגל חמה, שבו ברך הקדוש ברוך הוא את אברהם והיה (ושמתי את) זרעך כעפר הארץ. וזו השכינה, שבשבילה נאמר באלו שמשתדלים בה לשקמה, (דניאל יב) ורבים מישגי אדמות עפר יקיצו אלה לחי עולם. (ואלו שלא משתדלים בה לשמה, יהיו לחרפות לדראון עולם). כי טל ארות טלך (ישעיה כו), וזה יו"ד ה"א וא". זהו חשבון ט"ל תורה שבעל פה, שהוא ה"א, ששה סדרי משנה היא בחשבון ה"א, ובשבילה בארו בעלי המשנה, כל העוסק בטל תורה, טל תורה מחיהו. וזהו שמתפללים בו מוריד הט"ל. והקדוש ברוך הוא אמר (הושע יא) לא אבוא בעיר.

ומרפים ידיהם מאלו שעוסקים בתורה לשמה לעשות חסד עמהם. אלו לא יקומו

משל לבת מלך שהלך בעלה למדינת הים, ולזמן שבא אליה, נשבע לה שלא נכנס בישוב. וזהו לא אבוא בעיר. ואם אינך מאמינה לי, הרי לך סימן שראשי נמלא ט"ל, שזהו הטל להחיות בו מתים. (ישעיה כו) וארץ רפאים תפיל, פרשה בעלי המשנה, מי הרפאים? אלו שנאמר בהם בפסוק אחר רפאים כל יקמו. ואלו הם שמתרפים מדברי תורה לעבודה זרה, שנותנים לעובדי כוכבים ומזלות את ממונם להתגבר בהם, ומרפים ידיהם מאלו שעוסקים בתורה לשמה לעשות חסד עמהם. אלו לא יקומו, והארץ מפילה אותם, כאשה מעברת שמפילה נפלים, וזהו וארץ רפאים תפיל. שהנפיל אינו בר קיימא, וזהו שלא כלו לו חדשיו, שהם תשעה ירחי המעברת. מי המעברת? אלא זו תורה, והיא השכינה, אותו היגד שנולד ממנה בתורה, בחדש הראשון מאלו שנאמר בהם אין בן דוד בא עד שתתפשט מלכות הרשעה תשעה חדשים על ישראל. בחדש הראשון הוא משיח א"ן. ובחדש השני עושה אותו יש מאין, בספירה השניה שנאמר בה והחכמה מאין תמצא. בחדש השלישי מוסיף בו בנה, וזה ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה. ומשום זה פרשה בעלי המשנה, איזהו חכם? המבין דבר מתוך דבר. שקדם שבא לעולם מלפדים אותו חכמה ובינה. בחדש הרביעי גומל עמו חסד,

שמכניס לו פרנסה מטבור אמו. בחדש החמישי נותן בו תקוף של גבורה להתגבר על יצר הרע מצד של סמאל"ל שלא ישלט עליו בנטן אמו לעשות אותו נפל להרג המשיח. בחדש השביעי נותן בו דעת וכח ויפי של פנים. בחדש השביעי והשמיני נותן בו רוח הקדוש מצד של נצח והוד, שהם שני נביאי אמת. ומשום זה נתבאר רוח הקדוש עליו, (ירמיה א) בטרם אצרך בנטן ידעתיו ובטרם תצא מרחם וגו'. מצד הצדיק נותן לו אות ומופת בחדש התשיעי שנולד מהול, ואותו התינוק הוא העשירי מצד המלכות, הוא הטפה העשירית, ומשום זה זכה לתשע הדרגות הללו.

קמו בעלי המשנה ואמרו, רועה הנאמן, טלו האבן שלף אליך, שאתה הוא שנאמר עליך (שמות ה) ותרא אתו כי טוב הוא. ופרשה בעלי המשנה, מה זה כי טוב? שנולד מהול. ואתה הוא כלול בתשעה החדשים הללו, ומצד העבור שלף, המלכות הקדושה נאמר בה (דברים לג) ויהי בישרון מלך. וזו האבן, טפה קדושה כלולה מעשרה. אתה הוא הזרע שנמשכת ממנה, ובך תלויה הגאולה, ועליך עתיד להבנות בנין ועליך תקום. טל אותה אליך. אמר להם, אינכם יכולים להנצל. אם נצלתם מאבן אחת, אינכם יצאתם לשש, שנאמר בהם ברא"ש י"ת. נטל המקלע כמו מקדם.

אין מי שיהיה ריב וקטטה ומחלוקת לקדוש ברוך הוא בשבילו בגלות.

פתח ואמר זרקא מקף שופר הולך סגולתא. שלש אבנים עליונות הן סגולתא. שלש טפות עליונות שנאמר בהן (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר. ושלש טפות תחתונות פנגדם סגול, עליהן נאמר (מיהה ו) שמעו הרים את ריב ה'. מי ההרים? אלא הנה שלש אבנים עליונות אצלכם, שהן סגולתא. ולמי מקדם? לרבי ורבי ורביא של השיבה העליונה, שפנגדכם היו כל רב מובל, ורבי מארץ ישראל, ורביא משאר הארצות. שמעו שלאותיות ריב וקטטה ומחלוקת בהלכה למעלה, ורבי ורבי ורביא מחלוקת ריב וקטטה בהלכה למטה. ואין בכם שיהיה ריב וקטטה ומחלוקת בשביל השכינה לקדוש ברוך הוא לרחק אותו בכמה קשיות עד שיוציא אותו מן הגלות. והאתנים - אלו התנאים של המשנה של השיבה שלמטה. הנה שלש אבנים אצלכם, שהם סגול. שיש הנקדות הללו הם ששה סדרי משנה, וכל נקדה היא עשר, ועולים לס' מסכתות, שעליהם אמר שלמה (שיר השירים ו) ששים המה מלכות. ויש לו כמה בתולות אחריה רעותיה של הלכות פסוקות שנאמר בהן (שם) ועלמות אין מספר. והשכינה היא פתח על כלם. התג של זרקא, עליו נאמר (משלי לא) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה. והיא ריב וקטטה ומחלוקת וקשיה לקדוש ברוך הוא בשביל ישראל אחיכם. ומורי המשנה שמשתדלים בתורה בכל יום ולילה בגלות, היא ריב בשבילם שיוציא אותם, ואין מי שיהיה ריב וקטטה ומחלוקת לקדוש ברוך הוא בשבילו בגלות.

הגה"צ רבני העדה החרדית פסקו, [תשס"ב-תשס"ד] לקבע שעור קבוע בספר הזהר, עמוד אחד בכל יום, שהוא כתיב בפינו הפרענות לבטל גזרות קשות וחללים רעים, ולהשפיע שפע קדש ברכה רבה רפואות וישועות עד בלי די.

הגה"צ חברי בית דין צדק העדה החרדית, ועוד: הגאב"ד רבי משה אריה פריינד, רבי ישראל משה דושינסקיא, רבי ישראל יעקב פישר, רבי בנימין ראבינאוויטש, רבי מאיר בראנדסדארפער, רבי משה הלברשטאם, רבי יחיאל פישל אייזנבאך, רבי זינאל פריש, זיעווי"א - ולהבדיל בין חיים לחיים הגה"צ: הגאב"ד רבי יצחק טוביה ווייס גאב"ד ירושלים, רבי משה שטרנבוך, ראב"ד, רבי אברהם יצחק אולמן, הגה"צ פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער, רבי יוסף ליברמן, רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א, ועוד, (אור הזוהר).